

መዝሙር ፲፫

በእንተ ሕዝቅያስ እመ ዐገድ ሰናከሬም

ገብል አብድ በልቡ አልቦ እግዚአብሔር።

ኅስሩ ወረኩሱ በምግባሪሆሙ።

አልቦ ዘይገብራ ለሠናይት አልቦ ወኢአሐዱ።

እግዚአብሔር ሐወጸ እምሰማይ ላዕለ ዕጓለ እመሕያው።

ከመ ይርአይ እመ ቦ ጠቢብ ዘየጎሥሠሽ ለእግዚአብሔር።

ኩሉ ዐረየ ወኅቡረ ዐለወ።

አልቦ ዘይገብራ ለሠናይት አልቦ ወኢአሐዱ።

ከመ መቃብር ከሡት ጐራዒቶሙ።

ወጸልሐዉ በልሳናቲሆሙ።

ሕምዘ እርዌ ምድር ታሕተ ከናፍሪሆሙ።

መሪር አፉሆሙ ወምሉእ መርገመ።

በሊኅ እገሪሆሙ ለከዒወ ደም።

ኅሳር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ።

ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም።

ወአልቦ ፍርህተ **እግዚአብሔር** ቅድመ አዕይንቲሆሙ።

ወኢየአምሩ ከሎሙ ገበርተ ዐመፃ።

እለ ይውጥዎሙ ለሕዝብየ ከመ በሊዐ እክል።

ወለእግዚአብሔርሰ ኢጸውዕዎ።

ወበህየ ፈርሁ ወገረሞሙ ዘኢኮነ ግሩሙ።

እስመ **እግዚአብሔር** ውስተ ትውልደ ጸድቃን።

ወአስተጎፈርከሙ ምክረ ነዳይ።

እስመ **እግዚአብሔር** ተስፋሆሙ ውእቱ።

መኑ ይሁብ መድኅኒተ እምጽዮን ለእስራኤል።

አመ ሜጠ **እግዚአብሔር** ዪዋ ሕዝቡ።

ይትፌሣሕ ያዕቆብ ወይትሐሠይ እስራኤል።